

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

166. Quotupliciter monasterium, Collegium vel dignitas jus habere possit in annexam ei parochialem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

Quaestio 166. Quotupliciter Monasterium, Collegium vel dignitas jus habere possit in annexam ei parochialem?

Respondeo tripliciter: primò ob merum jus patronatùs, quod variis modis acquiri potest Monasterio, puta, quia vel Ecclesiam aedificavit, dotavit, ejusve aedificationi fundum suum donavit; vel quia hoc jus ei donatum, vel cum rerum universitate. v. g. per emptionem castris aut domini ad illud tranhit; & in hoc sensu loquitur *Clem. 3. cap. 2. de supplenda neglig. pral.* dum ait, quòd Monasterium præter præsentationem Rectoris faciendam Episcopo neque reditus ex parochia recipere, neque jus ullum in Presbyterum sibi usurpare possit. *Laym. ad cit. c. 2. n. 7.*

2. Secundò: ob jus liberè conferendi; etsi enim jus commune refragari videatur; potest tamen jure aliquo singulari Monasterium hoc jus nancisci. *Clem. univ. c. de suppl. neglig. pral.* cum jus conferendi neque sit jurisdictionis, neque ordinis Episcopalis. *Lott. l. 2. q. 12. num. 5.* sed neque hoc jus conferendi adhuc incorporationem vel unionem dicit, aut infert, potestq; esse absque ea de institutione collativa & autorizabili, quando ea competat Monasterio vide utiliter *Lott. l. 2. q. 12. & l. 1. q. 33. n. 107.*

3. Tertio: ob factam incorporationem parochiae, quæ duplici modo fieri potest Monasterio, Collegio, Canonicatui; imò quoad temporalia tantum, quales incorporationes, uniones vel potius donationes parochialium ita ut relicta portione congruè presbytero, reliqui perventus, vel eorum pars pertineret ad Monasterium facere solebant Episcopi juxta *c. pastoralis. de donat. Abb. & Innoc. ibid.* eà lege, ut Monasterium, Collegium &c. nihil omnino juris seu in presbyterum, seu in curam populi sibi vendicat: & in hoc casu necesse non est, ut præsentatio presbyteri ad Monasterium spectet, dum solum reditus temporales donati sunt, & non simul etiam jus præsentandi. *Laym. ibid.* Secundò, quòd temporalia & spiritalia simul, in quo casu dicitur fieri propriè unio & incorporatio pleno jure, & parochialis spectare ad Monasterium, et quæ subjici jure pleno. *Laym. ibid.* & tunc extinguitur veluti beneficium curatum, ita etiam, ut patronus talis curata Ecclesiae jus patronatùs amittat. *Lott. l. 1. q. 28. n. 165.* facta quæ unione censetur esse Rector principalis talis beneficii, qui Collegium, Monasterium, seu is, qui Abbatiam, Canonicatum, cui unum est beneficium curatum, obtinet, isque præsentare debeat Vicarium. *Laym. ibid. nu. 4.* citans *Barb. de off. Episcopi q. 3. alleg. 72. num. 189.* *Garc. p. 11. c. 2. n. 3.* Quòd si insuper tunc non solum Monasterium secundum se, sed & ratione populi exemptum est à jurisdictione Episcopi, ita ut Abbas Monasterii jurisdictionem quasi Episcopalem habeat in populum, possitq; sine ullà dependentià ab Episcopo instituire & destituere Vicarios in dicta Ecclesia, hæc dicitur spectare ad Monasterium jure plenissimo. *Laym. ibid.* citans *Rodrig. tom. 1. q. 36. a. 1. Abb. in c. 3. de privil. n. 1.* *Alvinum de potestate Episcopi.*

Quaestio 167. Unde dignoscendum Ecclesiam verè, vel etiam pleno jure uniam Monasterio, vel alteri collegio aut beneficio?

Respondeo primò: quòd Ecclesiae parochiales prope Monasterium aedificatae sint in illius fundo, aut etiam ab eo dotatae, non arguit eas uni-

R. Leuten. Fori Benef. Pars 1a

tas vel subjectas curæ Monasterii, juxta *c. 2. de suppl. neglig. pral.* (ubi Urbanus III. vetans regi tales Ecclesias per monachos. de iis solum loquitur monachis, qui hoc solo titulo curam sibi deposcebant. *Laym. loc. cit.*) etsi enim qui Ecclesiam pro cura populi Episcopi subjectam fundat, aedificat vel dotat, jus Patronatùs acquirit; non tamen acquirit curam, aut reditus talis Ecclesiae, nisi id ultro concessum ab Episcopo; qualiter id olim frequenter concedebatur monasteriis, aedificare in fundo suo, vel dotare Ecclesias eo pacto, ut ipsorum curæ subjectæ essent, atque ita parochiales ab initio seu origine sua regulares per Vicarium Regularem regerentur; quamvis etiam interdum parochiales per proprios seculares Rectores administratae postea incorporatae sint monasteriis pleno jure. Ita ferè *Laym. loc. cit.* pro hoc igitur dignoscendo inspiciendas esse ante omnia literas unionis, & quidnam eò usque observatum fuerit; quia status Ecclesiarum non facile est immutandus. *Laym. ibid.* de invidendum, num deputetur pro ista Ecclesia à Monasterio Vicarius temporalis, an verò perpetuus nominetur: plus enim juris in Ecclesiam parochialem habet monasterium, si deputatus Vicarius est temporalis, quàm dum is est perpetuus: cum enim Vicarius temporalis jus nullum seu titulum habeat, omne jus parochiae est penes principalem seu Monasterium. *Laym. loc. cit. sub n. 10.*

2. Secundò: principaliter inspiciendum, penes què resideat universitas bonorum ac jurium Ecclesiae, illorum præsertim quæ sunt magis propria & peculiaria juris parochialis: si enim ea residet penes eum, cui unio facta prætextitur, penes eum dicitur verè residere jus totum parochiale & cura. *C. de Luc. de par. d. 10. n. 6.* & dum è contra monasterium vel alius consequitur solum emolumentum aliquod, cum id referri possit ad pensionem perpetuam, vel ad censum, vel ad quandam patronalem præsentationem in recognitionem Domini vel protectionis, potius arguit jus aliquod patronatùs similisve servitutis. *C. de Luca, ibid. n. 7.* quàm unionem perfectam seu incorporationem: dum autem constat Ecclesiam esse de jure patronatùs Monasterii, rectè arguitur non esse ei verè unitam; cum jus patronatùs dicatur servitus, quæ non datur respectu Domini in re propria, qualis est Ecclesia; utpote quæ per formalem unionem dicitur effecta nudum prædium alterius Ecclesiae seu Collegii, cui facta est unio. *C. de Luc. ibid. n. 8.*

3. Tertio: inter alia signa Ecclesias pleno jure, id est, etiam quoad spiritalia spectare ad Monasterium, numeratur illud ab *Alvino de potest. Episc. c. 14. n. 3.* apud *Laym. loc. cit. n. 9.* si Abbates illius teneantur iis suppeditare calicem, missale, altaris paramenta, aliaque hujusmodi, obligenturque ad conservationem fabricæ totius vel partis Ecclesiae.

Quaestio 168. Quid Monasterium, Collegium &c. cui unitur etiam quoad spiritalia, seu pleno jure parochialis, præstare debeat?

Respondeo primò: debet assignatà congruà redituum portione præsentare idoneum Vicarium ab Episcopo examinandum, & instituendum temporalem, vel perpetuum; regularem, vel secularem respectivè ad dicta superius circa hoc punctum de Vicariis. vide *Laym. loc. cit. n. 8.* Secundò: debet facta testè Ecclesiae parochialis

E 3

con-